

277**U S T A W A**

z dnia 28 kwietnia 1938 r.

o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w państwowych przemysłowych szkołach wyższych nieakademickich.

Art. 1. Do nauczania w państwowych przemysłowych szkołach wyższych nieakademickich mogą być dopuszczone tylko te osoby, które posiadają kwalifikacje zawodowe nauczycielskie lub instruktorskie, przewidziane ustawą niniejszą, oraz profesorowie i docenci szkół akademickich.

Art. 2. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie i instruktorskie, przewidziane ustawą niniejszą, stanowią zarazem kwalifikacje zawodowe, wymagane do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej.

Art. 3. (1) Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów zawodowych i do praktycznego nauczania zawodu posiada osoba, która:

- 1) uzyskała dyplom odpowiedniej szkoły wyższej akademickiej lub świadectwo, uznane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne do celów kwalifikacyjnych;
 - 2) odbyła po uzyskaniu dyplomu (świadectwa) odpowiednią praktykę zawodową nienauczycielską; Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać za odpowiednią również praktykę zawodową nienauczycielską, odbytą przed uzyskaniem dyplomu (świadectwa) lub praktykę, odbytą w charakterze asystenta szkoły akademickiej;
 - 3) odbyła co najmniej dwuletnią praktykę pedagogiczną.
- (2) Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów zawodowych, które

nie mają odpowiednika w szkołach wyższych akademickich, ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 4. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania przedmiotów pomocniczych posiada osoba, która:

- 1) uzyskała dyplom odpowiedniej szkoły wyższej akademickiej lub świadectwo, uznane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne do celów kwalifikacyjnych;
- 2) odbyła co najmniej dwuletnią praktykę pedagogiczną.

Art. 5. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala, jakie przedmioty nauczania w poszczególnych szkołach należą do przedmiotów zawodowych oraz pomocniczych.

Art. 6. Kwalifikacje zawodowe instruktorskie do praktycznego nauczania zawodu posiada:

- 1) osoba, która:
 - a) uzyskała świadectwo ukończenia odpowiedniej szkoły zawodowej stopnia co najmniej gimnazjalnego lub innej szkoły, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważną do celów kwalifikacyjnych;
 - b) odbyła po uzyskaniu świadectwa odpowiednią co najmniej czteroletnią praktykę zawodową nienauczycielską;
 - c) odbyła co najmniej dwuletnią szkolną praktykę instruktorską;
- 2) osoba, która:
 - a) uzyskała świadectwo ukończenia odpowiedniej szkoły mistrzów lub innej szkoły, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważną do celów kwalifikacyjnych, albo posiada tytuł mistrza;
 - b) odbyła po uzyskaniu świadectwa lub tytułu mistrza odpowiednią co najmniej

dwuletnią praktykę zawodową nienauczycielską;

- c) odbyła co najmniej dwuletnią szkolną praktykę instruktorską.

Art. 7. (1) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala, które szkoły uważa się za odpowiednie w rozumieniu art. 3 pkt 1), art. 4 pkt 1) i art. 6 pkt 1) lit. a) i pkt 2) lit. a).

(2) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jest powołany również do uznawania praktyki zawodowej nienauczycielskiej za odpowiednią w rozumieniu art. 3 pkt 2) i art. 6 pkt 1) lit. b) oraz pkt 2) lit. b).

Art. 8. (1) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przyznać kwalifikacje zawodowe nauczycielskie lub instruktorskie osobom, nie posiadającym warunków, przewidzianych ustawą niniejszą, jeżeli wyróżniają się one odpowiednią praktyką zawodową lub nauczycielską.

(2) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może czasowo zezwolić na nauczanie osobie, nie posiadającej przepisanych kwalifikacji.

Art. 9. Posiadanie bądź przyznanie kwalifikacji zawodowych nauczycielskich (instruktorskich) stwierdza Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez wydanie dyplomu, w którym będą wskazane przedmioty, objęte kwalifikacją.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Wyznań Religijnych i
Oświecenia Publicznego:
W. Świętosławski